

Sygn. akt: III U 1772/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 lutego 2014 r. w O.

sprawy z odwołania W. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania W. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 21 października 2013r. **znak** (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje W. P. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 14.09.2013r.;
- stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt III U 1772/13

UZASADNIENIE

W dniu 13 października 2013r. W. P. złożyła w Oddziale ZUS w P., wniosek o ustalenie uprawnień do świadczenia przedemerytalnego.

Po rozpoznaniu tego wniosku decyzją z dnia 21.10.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił W. P. prawa do tego świadczenia uznając, iż nie spełnia ona warunków do przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego, gdyż stosunek pracy został rozwiązany przez oświadczenie jednej ze stron na podstawie art. 30 § 1 pkt. 2 k.p., a nie z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

W. P. decyzję powyższą zaskarżyła, wnosząc od niej odwołanie. W uzasadnieniu odwołania wskazała, że rozwiązanie z nią umowy o pracę nastąpiło z powodu likwidacji zakładu pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, że W. P. nie spełnia warunku do przyznania świadczenia przedemerytalnego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych. Odwołująca się była zatrudniona w Przedsiębiorstwie Handlowo-Uslugowym (...) w P., a stosunek pracy został rozwiązany przez oświadczenie jednej strony na podstawie art. 30 § 1 pkt. 2 kodeksu pracy, a nie z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy. Prowadzone przez ZUS postępowanie wyjaśniające potwierdziło, że w/w zakładzie pracy pracownicy zostali wyrejestrowani z ubezpieczeń, ale pracodawca nadal prowadzi działalność gospodarczą.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że podstawą do ubiegania się przez odwołującą o prawo do świadczenia przedemerytalnego jest art. 2 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych, zgodnie z którym prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona przez lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat w przypadku kobiety i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet.

Art. 2 ust. 3 w/w ustawy stanowi z kolei, że świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna, w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych oraz złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez Powiatowy Urząd Pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Na okoliczność rozwiązania umowy o pracę odwołująca przedstawiła w ZUS świadectwo pracy datowane na 01.03.2013r., z którego wynika, że w Przedsiębiorstwie Handlowo Usługowym (...) była zatrudniona w okresie od 28.10.2011r. do 28.02.2013r. w pełnym wymiarze czasu pracy, a stosunek pracy został rozwiązany za wypowiedzeniem przez zakład pracy na podstawie art. 30 § 1 pkt. 2 k.p. Odwołująca dodatkowo przedstawiła dowód pisemnego rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem z 21.01.2013r., w którym przyczynę wypowiedzenia określono jako likwidację zakładu pracy.

Powyższe skutkowało przyjęciem przez organ rentowy, że stosunek pracy nie został rozwiązany z powodu likwidacji zakładu pracy, a przez oświadczenie jednej ze stron na podstawie art. 30 § 1 pkt. 2 k.p.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie kwestionował spełniania przez ubezpieczoną pozostałych przesłanek warunkujących przyznanie świadczeń przedemerytalnych.

W przedmiotowej sprawie spór ograniczał się jedynie do rozstrzygnięcia czy rozwiązanie z odwołującą się stosunku pracy nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Na powyższe okoliczności Sąd przesłuchał świadka J. P. oraz T. R., a także odwołującą się w charakterze strony.

Z zeznań świadka **J. P.** wynika, że prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...). Przedmiotem działalności jest handel, dodatkowo miał przez pewien czas pralnię, w której zatrudniał odwołującą oraz T. R.. W obu przypadkach zatrudnienie było na podstawie umowy o pracę z minimalnym wynagrodzeniem. Odwołująca się i T. R. pracowały jako operator pralki i wirówki oraz operator magła i wirówki. Świadek zeznał, że tylko w pralni zatrudniał pracowników. W zakresie prowadzonego handlu nikogo nie zatrudnia, sam wykonuje wszystkie czynności. Pralnia była prowadzona w związku z licznymi umowami na pranie pościeli i obrusów zawartymi z Domem Polonii w P. oraz z lokalami gastronomicznymi. Zgodnie z zeznaniami świadka w dacie zamykania pralni prowadził jedynie działalność gospodarczą w zakresie handlu, ale jak podkreślił nikogo już nie zatrudniał.

Świadek **T. R.** zeznała, że wraz z W. P. pracowała w zakładzie (...) w P.. Wraz z odwołującą pracowała w pralni, gdzie ładowały do pralek następnie prały, suszyły i maglowały i ważyły - pościel, obrusy, serwetki i bieżniki. Pranie było wykonywane dla D. P. oraz innych lokali - B., K.i O.. Świadek również otrzymała wypowiedzenie umowy o pracę z dniem 28.02.2013r. z przyczyny likwidacji zakładu pracy. W dacie wypowiedzenia zakład pracy przestał faktycznie istnieć a pozostała pracownica (odwołująca) również otrzymała wypowiedzenie umowy o pracę, J. P. nie zaproponował im pracy w handlu u siebie. W miejscu pralni obecnie jest pusty lokal.

Odwołująca przesłuchana w charakterze strony zeznała, że jej ostatnim miejscem zatrudnienia była pralnia prowadzona przez PHU (...) w P. przy ulicy (...). Odwołująca pracowała tam przez rok i 5 miesięcy jako operator magła i wirówki a zajmowała się praniem głównie pościeli hotelowej oraz innych rzeczy z hotelu. Pracę wykonywała wraz T. R. a jej zadanie polegało na rozdzielaniu wypranych rzeczy które następnie szły do magła i wirówki. Według zeznań odwołującej zakład pracy przestał istnieć od 28.02.2013r. gdyż właściciel zlikwidował zakład. Praca odwołującej była wykonywana w różnych porach ale zawsze trwała minimum 8 godzin, zmienne godziny pracy uzależnione były od czasu dostarczenia materiałów do prania z innych hoteli.

Zeznania świadka i odwołującej się znalazły potwierdzenie w dokumentacji osobowej W. P. z której bezsprzecznie wynika, że w okresie od 28.10.2011r. do 28.02.2013r. była zatrudniona w charakterze operatora magła i wirówki. Odwołująca wykonywania powierzoną pracę o czym świadczą lista obecności, a także wypłacane wynagrodzenie i zaświadczenia potwierdzające odprowadzanie od nich należnych składek.

Reasumując powyższe Sąd doszedł do przekonania, że przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że rzeczywistą i faktyczną przyczyną rozwiązania z odwołującą stosunku pracy była likwidacja zakładu pracy, w którym była zatrudniona W. P. Sąd uznał, że dalsze prowadzenie jednoosobowej działalności gospodarczej przez poprzedniego pracodawcę w zakresie handlu nie może być traktowane jako przesłanka dalszego istnienia zlikwidowanego zakładu pracy- pralni, w której pracowała odwołująca. Świadek J. P. potwierdził, że od czasu zlikwidowania pralni nie zatrudnia nikogo a jedynie sam zajmuje się handlem, potwierdza to dodatkowo aktualny wypis z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej na dzień 18.01.2014r.

Pomimo, że przedstawione przez odwołującą świadectwo pracy wystawione przez PHU (...) zawierało zapis, że przyczyną rozwiązania stosunku pracy jest jednostronne wypowiedzenie na podstawie art. 30 §1 pkt. 2 k.p. to dla sądu ubezpieczeń społecznych badającego spełnienie przesłanki w postaci rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy nie jest wiążący stosowny zapis w świadectwie pracy co do przyczyn rozwiązania stosunku pracy (por. orzec. Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 8 maja 2013r. Sygn. akt III AUa 1531/12).

Odwołująca spełniła też wszystkie pozostałe przesłanki warunkujące nabycie uprawnień do świadczenia przedemerytalnego, wynikające z art. 2 cytowanej wyżej ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. Odwołująca ukończyła 56 lat (ur. (...)) zgromadziła łącznie 22 lat, 3 miesiące i 7 dni stażu pracy, była od dnia 1.03.2013r. i nadal jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna, pobierała zasiłek dla bezrobotnych i okresie pobierania zasiłku nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny podjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ani zatrudniania w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych (vide: zaświadczenie z PUP k. 15 akt rentowych) oraz złożyła

wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez Powiatowy Urząd Pracy dokumentu poświadczającego 6 miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd w oparciu o art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 21.10.2013r. roku i przyznał W. P. prawo do świadczenia przedemerytalnego począwszy od dnia 14 września 2013 roku tj. od dnia następnego po złożeniu wniosku wraz z wymaganymi dokumentami – stosownie do treści art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującej prawo do świadczenia przedemerytalnego, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2010 roku, II UK 330/09, LEX 604220). W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do obciążenia organu rentowego odpowiedzialnością za nieustalenie wszystkich okoliczności niezbędnych do wydania decyzji o przyznaniu odwołującej się prawa do świadczenia przedemerytalnego. ZUS nie dysponował bowiem niezbędnymi i wystarczającymi dokumentami pozwalającymi na jednoznaczne stwierdzenie, że rozwiązanie stosunku pracy z odwołującą się nastąpiło z powodu likwidacji pracodawcy lub jego niewypłacalności. Dopiero na etapie postępowania sądowego, po przeprowadzeniu stosownego postępowania dowodowego odwołująca się w sposób niewątpliwy wykazała, że przyczyną rozwiązania z nią stosunku pracy była likwidacja zakładu pracy.

Z tych względów orzeczono jak w pkt. 2 wyroku.